

1895

1939

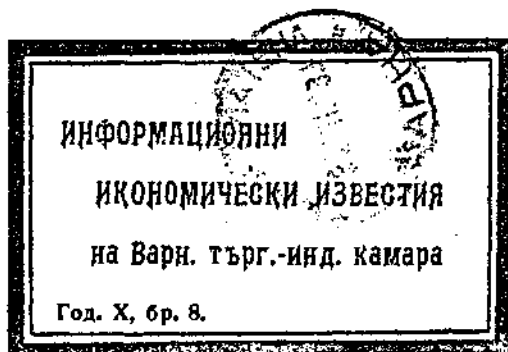
Нови насоки на германската търговия съ памукъ.

Стопанскитъ и девизни затруднения на Рейха, както и изострящитъ се политически отношения съ нѣкои държави, засилватъ все повече съществуващата тенденция да се даде нова насока на германския вносъ на суровъ памукъ.

Тази промѣна въ германската търговия съ суровъ памукъ се дължи главно на необходимостта да се пестятъ девизи, като доставкитъ се извършватъ предимно отъ държави, на които може да се заплаща съ германски произведения, на компенсационни начала. Естествено, цената на доставената срещу компенсация стока е по-висока отъ тази на памука, закупенъ срещу свободни девизи. Тази разлика въ цената, обаче, се движи между 16 и 20%, поради което, все пакъ, стои по-ниско отъ компенсационната премия за свободни девизи, както и отъ дизажиото на германската марка на свободния международенъ пазаръ.

Друго ржководно начало въ тази търговия е стремението да се намърятъ постоянни доставчици, на които да може да се разчита при всѣка евентуалностъ и съ които Германия е свързана съ сравнително по-сигурни пжтища.

Горнитъ причини предизвикватъ едно постепенно прегрулиране и замѣстване на странитъ доставчици на суровъ памукъ. Докато до 1929 година Съединенитъ Американски Щати участваха съ около 80% въ германския вносъ на памукъ, това участие презъ 1937 година представлява едва 26%, за да спадне презъ 1938 година на 18%. Сжщото развитие показва и вносътъ отъ Британска Индия. Като главни доставчици, въ замѣна на това, заставатъ на първо мѣсто приятелски настроенитъ къмъ Германия държави отъ Сръдна Америка, чийто вносъ отъ 2% презъ 1929 година, достига 50% презъ 1938 година, както и

Варна, 25 юлий 1939

Египетъ, който сжщо така стои въ благоприятни стопански отношения съ Рейха. За отбелязване е засилението вносъ отъ бившата Германска Източна Африка, която презъ 1938 година застана на второ мѣсто между африканскитъ доставчици, съ 12,000 тона. Особено засиленъ е презъ последнитъ години и вносътъ отъ западна Азия, главно отъ Турция и Иранъ.

До колко германскиятъ пазаръ на суровъ памукъ, по отношение на странитъ доставчици, е претърпѣлъ изменения, се вижда отъ следната таблица:

Страни доставчици	ВЪ КВИНТАЛИ		
	1938	1932	1929
Египетъ	452.746	329.309	234.662
Африка	24.444	58.819	13.479
Азия	122.609	34.697	23.468
Сръдна Америка	1.227.700	144.671	89.385
Съединенитъ щати	451.130	2.960.131	3.059.270
Британска Индия	220.273	205.808	557.044

Сегашнитъ доставчици, обаче, все пакъ не сж въ състояние да задоволятъ напълно нуждитъ на Германия отъ суровъ памукъ. Недостигътъ отъ естественъ материалъ за сега се покрива съ добиванитъ въ Германия специално за тази целъ изкуствени влакна, каквито презъ 1938 г. сж произведени около 2.200.000 квинтала. Производството на тѣзи материали е, обаче, твърде скъпо, поради което Германия понастоящемъ съ всички сръдства се стареа да поощри производството на памукъ въ странитъ на сръдноземноморския басейнъ и главно въ източна и юго-източна Европа, съ които се намира въ благоприятни стопански отношения. Този стремежъ пролича особено въ наскоро сключения търговски договоръ между Германия и Ромъния, както и въ живия интересъ, който проявяватъ германскитъ стопански сръди къмъ

развитието на памучната култура въ тѣзи държави. Безспорно е, че голѣмата поглъщателна способностъ на германския пазаръ е единъ отъ факторитѣ за значителното увеличение на производството на памукъ въ Европа и главно въ балканскитѣ и близко-азиатскитѣ страни. Развитието на памучната култура въ тѣзи държави се вижда отъ следната таблица:

Страни	всѣта хонтари		Резокта въ поштала	
	1931/32	1937/38	1931/32	1937/38
Испания	9.000	—	9.000	—
Гърция	18.000	73.000	31.000	167.000
Италия	3.000	22.000	7.000	42.000
Ромъния	—	2.000	—	5.000
Югославия	1.000	3.000	1.000	7.000
Турция	165.000	317.000	188.000	600.000
България	5.000	46.000	8.000	89.000

Споредъ мнението на тукашнитѣ компетентни срѣди, производственитѣ възможности на тѣзи държави, голѣма частъ отъ чиито износни излишѣци се поематъ отъ Германия, далечъ не сж изчерпани и се разчита, че тѣ постепенно ще станатъ единъ значителенъ факторъ въ задоволяването на германскитѣ нужди отъ суровъ памукъ.

(Репортъ на Българското царско генерално консулство — Хамбургъ)

Янко К. Сираковъ
ч. хонор. доцентъ при
Висшето търг. у-ще

Авария (Общи понятия)

Както корабитѣ, тъй и тѣхниятъ товаръ, сж изложени на многобройни опасности. Сбъдването на обикновенитѣ или военнитѣ¹⁾ рискове става причина за материални *вреди* на кораба и товара, или причинява извършването на *извънредни разходи*. Тѣзи вреди и извънредни разходи се наричатъ *аварии*.

Поради голѣмитѣ рискове по морето, станало е насъщна нужда да се застраховатъ корабитѣ и превозваната отъ тѣхъ стока. Обаче, най-добре се разбира значението на морскитѣ застраховки и правилата, по които се нормиратъ, ако се познаватъ правилата за авариятѣ.

Съгласно чл. 169 отъ закона за морската търговия, *аварии се считатъ*

¹⁾ Международното морско право не покровителствува, въ време на война, неприятелската частна собственостъ.

всичкитѣ извънредни разходи, които сж направени, по отдѣлно или заедно, за кораба и за стокитѣ, и всички повреди, които постигнатъ кораба и стокитѣ, отъ тѣхното натоварване и заминаване, до връщането и разтоварването имъ.

Отъ това постановление на закона следва, че авариятѣ не сж само материални щети (скъсване на котви, повреждане на стоки отъ измокрянето имъ съ морска вода, пленяване на кораба и стокитѣ отъ неприятелски воененъ корабъ и пр.), но и *разносикитѣ*, направени за самия корабъ и стокитѣ, като входна или изходна пристанищна такса, когато корабътъ е отишълъ въ нѣкое непредвидено пристанище за неотложна поправка, или пъкъ разноси за натоварване, пренатоварване и магазинажъ на стокитѣ, чиято опаковка напр. се е разнебитила, и пр.

Но, за да представляватъ тѣзи материални щети и тѣзи разходи авария, необходимо е щото и тѣ да сж били причинени отъ *извънредни* събития и да не сж, въ никой случай, обикновена (редовна) последица на морското корабоплаване, защото напр. изхабяването на кораба отъ редовно употребление не ще е авария, както не ще бждатъ аварии разносикитѣ за редовното влизане и излизане на кораба въ пристанището, което е било предвидено въ разписанието за пжтя на кораба.

Авариятѣ се раздѣлятъ, най-напредъ, на аварии-щети и на аварии-разноси. Различаваме сжщо (*прости*) *частни* и *цѣлостни* (*голѣми*) *аварии*. Различнитѣ аварии не се понасятъ отъ едни и сжици лица. По начало, този, чиято вещь (корабъ или стока) е била повредена, понася лично щетата. Така напримѣръ, проститѣ, или наречени още *частни* аварии, се понасятъ отъ собственицитѣ на кораба или стокитѣ, които сж били аварирани.

Не е такъвъ случаятъ съ голѣмитѣ, наречени още *общи* аварии. Понѣкога, поради опасностъ, застрашаваща *едновременно* кораба и товара, корабоначалникътъ се решава да жертвува нѣкоя стока, за да спаси и кораба и останалитѣ стоки. Въ такъвъ случай, *всичкитѣ* собственици на стокитѣ, заедно съ собственикътъ на кораба, трѣбва да понесатъ известна частъ отъ загубата, защото сж извлекли полза отъ хвърлянето на сто-

китъ въ морето.¹⁾ Затова, именно, аварията, които се разхвърлят изцѣло, т. е. за пълната стойност, общо върху всички, се казват цѣлостни или общи. Тѣ се понасятъ общо отъ всички лица: собственицитъ на спасенитъ и хвърлени стоки и собственика на кораба.

Общи аварии сж, значи, направенитъ извънредни — непредвидени разходи и нарочно направенитъ жертви за общо добро: за спасяване на запазенитъ стоки и кораба. Трѣбва да сж на лице 3 условия, за да може една материална щета или единъ изключителенъ разходъ да съставлява обща авария: а) едно нарочно пожертвуване или извънреденъ разходъ, направенъ отъ корабначалника; б) пожертвуването или разходитъ сж били сторени въ общия интересъ на кораба и неговия товаръ и в) резултатътъ отъ всичко това да е далъ полза. Но, ако щетата произхожда отъ грѣшка на корабначалника или екипажа, тогава не ще имаме обща авария; такава ще имаме, когато корабначалникътъ, за да спаси и кораба и стокитъ, нарочно хвърля нѣкои стоки въ морето, та облекчава товара на кораба, за да може да противостои на морската стихия, или пъкъ прѣрѣзва мачтитъ на вѣтрохода съ сжщата целъ. Но нѣма да имаме обща авария, ако мачтитъ бждатъ строшени отъ силния вѣтъръ, или пъкъ стокитъ сж отвлѣчени или повредени отъ случайно събитие. За да може едни щети да се считатъ за обща авария, трѣбва, щото корабначалникътъ съзнателно да ги е сторилъ или заповѣдалъ, но освенъ това трѣбва, щото сторената жертва да е дала ползень резултатъ: напимѣръ, ако въпрѣки хвърлянето на нѣкои стоки, корабътъ и останалитъ стоки пакъ сж логинали, тогава не ще имаме обща авария.²⁾

До пжти ще продължимъ за по-важнитъ общи аварии и за тѣхното разхвърляне между всички стопани на стокитъ и кораба.

¹⁾ Общъ правенъ принципъ е, че никой не може да се обогатява несправедливо за чужда смѣтка. Ако щетитъ при авария не се разхвърляха върху всички заинтересовани, то тѣзи, чии стоки сж били спасени отъ морската стихия, благодарение на пожертвуването чуждитъ стоки, щѣха да се обогатятъ несправедливо въ ущърбъ на стопанитъ, чии стоки сж били хвърлени за обща полза въ морето, напр. въ ущърбъ на стопанитъ на добитъна, изхвърленъ въ морето за облекчаване товара на кораба.

²⁾ За да имаме обща авария трѣбва, щото и опасността, поради която е направена жертвата или извънредния разходъ, да бжде обща за кораба и неговия товаръ. Тази общность е, която

ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ОТДѢЛЪ

Външни пазари Германия

Пазарътъ въ Дортмундъ презъ м. юний. (Рапортъ на Българското царско генерално консулство). Пазарътъ на плодове и зеленчуци се характеризиралъ съ голѣма оскждностъ въ предлагането. Това се дължало отчасти и на обстоятелството, че комисията за определяне на ценитъ въ Вестфалия нормирала ценитъ относително по-ниско, въ сравнение съ останалитъ области на Райха. Отъ друга страна, разрешенията за директенъ вносъ били далечъ подъ нуждитъ на пазара. Поради липса на прѣсни плодове, въпрѣки напредналото време, бразилскитъ и испанскитъ портокали намирали все още добъръ пласментъ. Бананитъ сжщо така се предлагали въ достатѣчни количества.

Въ началото на месеца се предлагали предимно канарски *домати*, които, поради изтичането на сезона имъ, къмъ края на месеца изчезнали отъ пазара. Презъ първата половина на месеца се появили холандски домати, а по-късно и италианскитъ, но въ количества, неотговарящи на нуждитъ на пазара. Довозитъ отъ вътрешнитъ пазари били оскждни, а разрешенията за директенъ вносъ много малки. Очаквало се едно засилено препращане отъ останалитъ пазари, следъ тѣхното пресищане. Имало издадени разрешения само за нѣколко вагона български домати. Ценитъ на доматицъ се движели както следва: канарски — 58 до 60 РМ; холандски — 54 до 56 и италиански — 38 до 40 РМ, все за 100 кгр.

Пазарътъ на прѣсни плодове и зеленчуци въ Хамбургъ отъ 16 — 30 м. (Рапортъ отъ 1 юлий т. г.)

Домати. Следъ приключване на вносната кампания отъ Канарскитъ острови, пазарътъ се значително затруднилъ. Хо-

оправдава общото понасяне на претърпянитъ щети, а не тѣ да оставатъ за смѣтка само на стопанина, чии стоки сж били пожертвувани за спасяване другитъ стоки и кораба. Но, ако тази жертва не е могла да спаси останалитъ стоки и кораба, т. е. не е дала ползень резултатъ, тогава ще сме на лице съ частна авария и всѣкой самъ ще си понесе загубата — нѣма да имаме разхвърляне на щетитъ върху други лица, защото никой не може да се обогатява безпричинно въ вреда на другито.

Сжщо така, повредата на празенъ корабъ не ще бжде обща авария, даже ако тя е станала на пжтъ за вземане стока отъ определено пристанище. Това ще бжде частна авария и ще се понесе отъ стопанина на кораба.

ландия насочвала голѣма частъ отъ производството си къмъ Англия, кждето намирала благоприятенъ пласментъ и повисоки отъ миналогодишнитѣ цени. Поради това, въ Хамбургъ пристигали едва 6—7 вагона дневно холандски домати. Отъ 26 юний започнали да пристигатъ и малки количества италянски домати, които, въпрѣки и още доста зелени, се пласирали безъ всѣкакво затруднение. Въ италянскитѣ производствени области, цената на доматиѣ била около 135 литри, при твърда тенденция.

Пласментнитѣ възможности за иднитѣ седмици оставали все така благоприятни, понеже нѣмало изгледи да се увеличатъ пристиганията отъ Холандия. Независимо отъ това, като се иматъ предвидъ нанесенитѣ отъ проливнитѣ дъждове повреди се смѣтало, че и отъ Италия не ще могатъ да се внесатъ достатъчно количества. Поради всичко това, тамошнитѣ вносители очаквали съ нетърпение започването на вноса отъ България.

Ценитѣ се движели както следва: канарски домати — 29 до 31 РМ бруто за нето; холандски — 52 до 61 РМ за 100 кг. нето; италянски — 29 до 39 РМ за 100 кг. бруто за нето.

Ябълки. На 24 юний били разтоварени 1452 тона ябълки отъ Нова-Зеландия, предназначени и за другитѣ германски пазари, следъ което вносътъ на ябълки отъ задоканскитѣ страни се считалъ за напълно приключенъ. Реализиранитѣ цени се движели между 30 и 38 РМ за 100 кг. необмитена стока.

Праскови. Отъ Италия започнали да пристигатъ малки количества, които, макаръ и още доста зелени, намирали добъръ пласментъ. Очаквало се, обаче, презъ първата седмица на м. юлий да започнатъ по-усилени довози. Цената на италянскитѣ праскови се движела между 41—45 РМ за 100 кг. нето.

Общо взето, търсенето на всички видове *прѣсни плодове* имало изгледи да остане все така настойчиво, тъй като предполагаемитѣ довози не можели да задоволятъ пазара.

Гърция

По извършването на частни компенсации. Съгласно решение № 43177 на Министерството на народното стопанство въ Гърция, разпоредбитѣ на постановление № 104566/1938, отнасящи се до условията и сроковетѣ за извършването на частнитѣ компенсации (справка бр. 1

на настоящето издание), нѣма да се прилагатъ по отношение на България. За компенсациитѣ съ нашата страна ще се определятъ специални срокове отъ комисията за контрола на девизитѣ при Гръцката банка.

Споредъ допълнителнитѣ сведения на търговския съветникъ на Експортния институтъ, това решение нѣмало нищо общо съ сроковетѣ за реализирането на частнитѣ компенсации, съобщени въ бр. 6-7, стр. 54, на настоящето издание.

Изключването на България отъ общия режимъ имало за целъ да улесни стокообмѣна между дветѣ страни и да създаде по-еластични условия за извършването на частни компенсации. До определянето на новитѣ срокове, частнитѣ компенсации ще се извършватъ въ сроковетѣ, определени за всѣка една компенсация, споредъ интереситѣ на дветѣ страни и въ зависимостъ отъ стоката.

Наименование на изнасяното прѣсно грозде. По решение на Министерството на земедѣлието, рано узрѣващото грозде отъ областъта Пеллисъ за въ бъдеще ще бъде изнасяно подъ наименованието „бѣло Едеско грозде“.

Това се прави, за да се отличи това грозде отъ конкурентното турско грозде „Амасия“, което му схожда напълно.

Вносъ на консервирани меса. Министерствата на финанситѣ и на Народното стопанство сж разрешили извънконтингентенъ вносъ на консервирани меса, произхождащи отъ страни, съ които Гърция има сключени търговски спогодби. Количествата за вносъ и формалноститѣ по него ще бъдатъ определени допълнително отъ г. Министра на народното стопанство.

Вносъ на сирена и други млѣчни произведения. Министритѣ на финанситѣ и на народното стопанство постановяватъ, вносътъ на млѣчни произведения въ бъдеще да се извършва само отъ страни, които иматъ съ Гърция договори за обмѣна. Вносътъ на тѣзи произведения да се извършва само съ разрешителни отъ Гръцка банка, респективно Комисията за клиринговитѣ пасивни салда.

Извънконтингентенъ вносъ на мострени стоки за есенния солунски панаиръ. Съ министерско постановление е разрешенъ извънконтингентенъ вносъ на мострени стоки, предназначени за Есенния солунски панаиръ. За България това разрешение важи за стоки, на стойностъ до 500 л. ст.

Търговска спогодба между Гърция и Ромъния. Наследствъкъ, въ Букурещъ е билъ подписанъ допълнителенъ протоколъ къмъ търговската спогодба между Гърция и Ромъния отъ 17. II. 1938 г. Този протоколъ е влѣзаль въ сила отъ 15 юний и съдържа следнитѣ измѣнения: стойността на внасянитѣ въ Гърция ромънски стоки, изключая петрола и зърненитѣ храни, ще се урежда 18% въ свободни девизи, 60% по кредитна смѣтка „А“ (за покупка на гръцки произведения), 10% по кредитна смѣтка „Б“ и 12% по кредитна смѣтка „С“.

Пазартъ отъ 28 юний до 4 юлий.

Пшеница. Поради достатъчнитѣ запаси, повишението въ ценитѣ на аржентинскитѣ и канадски борси не сж се отразили на Пирейското тържище. Сжществува тенденция за увеличение.

Царевица. Значително покачване на ценитѣ, при повишени оферти и търсене. Били сключени сдѣлки съ Ромъния, за Чикуантино, по шил. 116/— и за Галфоксъ, по шил. 114/—, или съ едно срѣдно повишение отъ 4 шилина на тонъ. Югославянската царевица била котирана по шил. 115 за тонъ сифъ, т. е. съ увеличение отъ 1 шилингъ. Обезмитената стока сжщо така била предлагана на повишени цени — драхми 4'95 за едра царевица и 4'90 за дребна.

Ечемикъ. Ценитѣ останали непромѣнени, на около 4'85 драхми оката. Въ очакване на новата реколта, липсвалъ интересъ.

Овесъ. Отбелязано било ново спадане въ ценитѣ. Македонската стока била предлагана по драхми 4'90, епирската — 5'5'10. Само критския овесъ запазилъ твърда цена — 5'50 драхми за ока.

Маслинено масло. Поради незадоволителнитѣ цени, предлагани отъ купувачитѣ, били сключени само незначителни сдѣлки. Марсилскитъ пазаръ купувалъ по лири стерлинги 44, сифъ Марсилия, нето, или по лири 47 за английски тонъ, буретата гратисъ. Американскитъ пазаръ предлагалъ за гръцки масла долари 21'50 за 100 кгр., буретата гратисъ. Вътрешнитъ пазаръ отбелязалъ незначително повишение — първокачественитѣ масла се продавали по 34 — 35 драхми оката нето, второкачественитѣ по 32'50 — 33.

Маслини. Ценитѣ на едро, на пирейското тържище, на 3 юлий сж били следнитѣ: гиганти 180 броя — 21 до 29 драхми оката, фобъ Пирея; гиганти 200 броя

— 20 — 27; едри 220 броя — 19—26; едри 250 броя — 17—24; едри 280 до 300 броя — 15—22; и дребни 320 броя — 14—21.

Тиквено семе. Българската стока, сифъ Пирея, на 3 юлий т. г. имала цена 320 — 330 шилина тона.

Колофонъ. На 3 юний т. г., въ пирейското тържище, колофонътъ се котираше както следва: свѣтла стока тилъ М — драхми 7'80 за кгр. франко Пирея; срѣдно свѣтла стока — 7'50; полу-свѣтла — 7'20; тъмна стока — 5'80

Дъвка. Едри зърна — драхми 165 за ока, франко Пирея; дребни зърна — 190.

Испания

Относно възможности за вносъ на яйца. Въпрѣки настояванията на мѣстнитѣ вносители на яйца и голѣмия недостигъ на този артикулъ, испанското правителство още не е разрешило вносъ на яйца. Очаква се, обаче, че евентуални преговори между заинтересованитѣ страни износителки и испанскитѣ компетентни власти ще допринесатъ за бързото разрешаване на този въпросъ.

Италия

Стопанскитѣ спогодби, сключени между България и Италия на 29 юний т. г. въ Римъ. Министерскитъ съветъ е одобрилъ стопанскитѣ спогодби, сключени между България и Италия на 29 юний 1939 г. въ Римъ, между които сж:

1. Спогодба за разширение и по отношение на Албания прилагането на договора за търговия и корабоплаване между България и Италия отъ 1934 г. и на спогодбата за стокообмѣна и отнасящитѣ се до него плащания отъ 1937 г., както и на всички тѣхни допълнения;

2. Допълнителенъ протоколъ къмъ договора за търговия и корабоплаване отъ 1934 г., относно нѣкои измѣнения въ тарифната частъ на договора;

3. Протоколъ за продължение срока на спогодбата за стокообмѣна и отнасящитѣ се до него плащания отъ 1937 година и

4. Протоколъ, относно контингентитѣ за вносъ на български стоки въ Италия, който замѣня протокола за контингентитѣ отъ 3. XII. 1937 г.

Стопанскитѣ спогодби, сключени между България и Италия на 29. VI. т. г., влизатъ въ сила отъ 1 юлий 1939 г., съ изключение на допълнителния протоколъ

относно измѣнението на тарифната частъ на търговския договоръ отъ 1934 год. Последниятъ ще бѣде поставенъ въ сила чрезъ размѣна на ноти.

Предстоящи измѣнения митата за вносъ на нѣкои италянки стоки въ България. Съгласно допълнителния протоколъ къмъ договора за търговия и мореплаване отъ 1934 г., за които става въпросъ въ пунктъ 2 на предшестващото съобщение, предвидено е, следъ размѣна на ноти, да влѣзатъ въ сила следнитѣ измѣнения въ българската митническа тарифа:

Артикули	Вносъ мито на 100 кгр. въ зл. лв. (договорна)	
	прежшо	сега преиз-видено
митн. ст. 354—Прежда памучна ед. ножишна:		
А. Небѣлена:		
1. Непресукана:		
а) до № 12 англ. включително	50	55
б) отъ № 14 до № 24 англ. вклуч.	55	60
в) отъ № 24 англ. нагоре	80	80
2. Пресукана:		
а) до № 12 англ. включително	60	60
б) отъ № 14 до № 24 англ. вклуч.	70	70
в) отъ № 24 англ. нагоре	100	100
Б. Бѣлена или марсеризирана:		
а) до № 12 англ. включително	67	70
б) отъ № 14 до № 24 англ. вклучит.	77	80
в) отъ № 24 англ. нагоре	100	110
В. Боядисана или шампосана, даже марсеризирана:		
а) до № 12 англ. включително	100	115
б) отъ № 14 до № 24 англ. вклуч.	105	120
в) отъ № 24 англ. нагоре	120	120
митн. ст. 355—Прежда отъ две или повече жици:		
а) небѣлена	90	100
б) бѣлена или марсеризирана	120	140
в) боядисана или шампосана, даже марсеризирана	165	200

Въ сѣщия протоколъ сж предвиденитѣ следнитѣ измѣнения въ приложение „А“ къмъ Договора за търговия и корабоплаване между България и Италия, засѣгащи нѣкои облекчения на нашия вносъ въ Италия:

1. България се отказва отъ договорното мито 7.35 лири на 100 кгр., прилагано до сега при вноса на сушенитѣ сливи „типъ кюстендилски“, за единъ годишенъ контингентъ отъ 5000 квинтала (забележка къмъ ст. 96);

2. Отказва се сжщо отъ консолидирането на безмитния вносъ въ Италия на суровитѣ кожухарски кожи, по статия 806 отъ италянката тарифа.

Както казахме и по-горе, всички тѣзи измѣнения ще влѣзатъ въ сила следъ размѣна на съответни ноти между дветѣ правителства.

Словакия

Относно уреждане режима на търговията на областта, следъ обособяването ѝ въ областъ, съ другитѣ страни. Този режимъ се установява отъ следната наредба, издадена на 14 мартъ 1939 г. (Словенски законникъ № 2 отъ 14 мартъ 1939 г.):

§ 1. Територията на Словакия съставлява самостоятелна митническа областъ.

§ 2. За митническо-търговскитѣ отношения между Словашко и чуждитѣ страни сж валидни: досегашниятъ чехословашки законъ за митническата тарифа отъ 14. VII. 1927, правителствената наредба за приложение закона отъ 13. XII. 1927, съ всички допълнения и измѣнения, както и валидната понастоящемъ чехословашка митническа тарифа, допълнена и измѣнена съ постановленията на гл. II на закона отъ 12. VIII. 1921 г. и на закона отъ 22. VI. 1926, включително всички допълнения и пояснения.

§ 3. Сжществуващитѣ въ сила чехословашки договори и спогодби отъ търговско-договорно естество, сключени съ други страни, сж валидни и за обмѣната между Словашко и съответнитѣ държави, ако сжщитѣ държави сметатъ договоритѣ и спогодбитѣ за обвързващи. Компенсационнитѣ и контингентни спогодби на Чехословашко съ другитѣ страни сж валидни за Словашко, само ако при сключването имъ сж били взети въ съображение възможноститѣ за вносъ и износъ на Словашко.

§ 4. За търговскитѣ отношения на Словакия съ другитѣ страни сж въ сила всички досегашни чехословашки ограничения на вноса и износа и всички досегашни чехословашки предписания относно режима на разрешенията (за вносъ на стоки). Министерътъ на стопанството може да регулира и измѣня тѣзи предписания споредъ нуждата.

§ 5. 1) При вносъ на произведени въ територията на протектората Бохемия и Моравско стоки, въ територията на Словашко не ще се събира мито, до понататъшно уреждане. Сжщото важи и за износа (на стоки).

2) Министерътъ на финанситѣ може, въ споразумение съ Министра на стопанството, да освобождава въ опредѣлени случаи, или изобщо отъ мито, и произ-

ходящи от други страни произведения, внасяни от територията на протектората Бохемия и Моравия въ Словашко.

3) При обмитването на внасяните от територията на протектората Бохемия и Моравия стоки, следва да се събират всички данъци, налози и такси, каквито се събират при вноса на стоки от другите страни.

4) Вносът и износът на стоки от, съответно за територията на протектората Бохемия и Моравия, подлежи на режима на разрешенията. Въ този случай ще се събират само установените съдосегашните предписания такси.

§ 6. Неизползваните, или ненапълно използваните до сега разрешения за внос и износ (на стоки), които са били издадени от Министерството на търговията въ Прага, или от други чехски министерства, на предприятия съседнище въ Словакия, са валидни само ако бъдат снабдени съ формално разрешение от мѣродавното словашко министерство.

§ 7. Настоящата наредба влиза въ сила на 14. III. 1939 г. и ще се прилага от Министерството на стопанството, въ споразумение съ съответно мѣродавните министерства.

Регламентиране вноса и износа на домашни животни и животински произведения. Съ правителствена наредба от 26 май т. г., въ Словакия се създаде комисия за регламентиране вноса и износа на домашни животни и животински произведения, съ право да установява режима за внос и износ на сжитѣ, да дава мнение за необходимитѣ за внос количества и да установява такситѣ за издаване разрешения за внос, съответно за износ на сжитѣ видове стоки.

Съ създаването на тази комисия, вносът на домашни животни и животински произведения въ Словакия се поставя подъ режима на предварителното разрешаване на вноса. Исканията следва да се отправят до Министерството на стопанството, което прилага на дѣло решенията на комисията.

Въ обсъга на комисията, съответно подъ режима на специалните разрешения за внос, са включени следните стоки: м. ст. 63-67 — говеда: волове, бикове крави, телета; м. ст. 70 — свине; м. ст. 68 и 69 — кози и овце (кочове, свине и пѣрчове), агнета и ярета; м. ст. 73 — живи и заклани птици; м. ст. 89 — свинска и гѣща мась, сурова или топена; м.

ст. 90 и 92 — лой сурова или топена, сжшо и пресована; м. ст. 79 — яйца; м. ст. 85 — пера и пухъ; м. ст. 76 — черва прѣсни, солени или сушени и мѣхурѣ; м. ст. 83 — кожи сурови, мокри или сушени, сжщо солени или варосани, но необработени.

Норвегия

Възможности за внос на наши артикули. Въ Норвегия се внасят значителни количества артикули, които се произвеждат въ България и са обект на нейния износ. Така напримѣръ, през първото тримесечие на настоящата година въ Норвегия са били внесени: пшеница — 28191 тона; рѣжъ — 18881 тона; царевича — 32,688 тона; грозде — 185 тона; доматино пюре, въ опаковка надъ 5 кгр. — 163 тона; трици (безъ оризови) — 23,206 тона; кюспета — 1455 тона; рапично брашно — 1202 тона; брашно от памучно семе — 3179 тона; соено брашно — 6380 тона; фастъчно брашно — 10,175 тона; суровъ тютюнъ на листа — 820 тона; соя — 5487 тона; ленено семе — 8181 тона и въ по-малки количества ленено масло, соя масло, памучно масло, фастъчно масло и др. растителни масла.

За съжаление, обаче, България взема много малко участие въ този внос. Въ качествено отношение, внасяните земеделски произведения не били по-добри от българските. Необходимъ билъ само по-голям интерес от страна на нашитѣ износители, за да може поне отчасти да се използват тѣзи възможности. Това е толкозъ по-желателно като се се има предвидъ сравнително много доброто икономическо положение на населението, което може да заплати много добре доставенитѣ му качествени произведения.

Египетъ

Повишение митото на кашкавала и сиренето. Търговският съветникъ на Експортния институтъ въ Асесандрия съобщава, че съ специаленъ декретъ, влѣзаль въ сила на 10 юлий т. г., египетското министерство на финанситѣ е повишило вносното мито на кашкавала и сиренето съ 7 египетски лири на тонъ.

Следъ тази промѣна, митото, което, от сега нататъкъ ще бѣде валидно при обмитването на горните артикули, ще влѣзла на: 22 лири на тонъ кашкавалъ и 25 лири на тонъ сирене.

Държавен вестникъ

Бр. 144 — Заповѣдъ № 324 на г. Министра на финанситѣ. Съгласно забележката къмъ буква „м“ на чл. 1 отъ Закона за статистическото право, изкуствения торъ суперфосфатъ се отнася къмъ тази буква, за облагане съ статистическо право 40 лв. на 1000 или частъ отъ 1000 кгр. бруто.

Бр. 147 — Постановление на Министерския съветъ № 1163 отъ 28 юний т. г. Съгласно чл. 1, п. 3, отъ Закона за тарифата на вноснитѣ стоки, вносното мито на едножичната прежда отъ манила, облагаема по ст. 234, буква „а“, се опредѣля на 20% отъ стойността ѝ.

Постановление на министерския съветъ — протоколъ № 85 отъ 29 юний 1939 година, съ което се одобрява тарифата за минималнитѣ надници на строителнитѣ работници въ цѣлата страна.

Бр. 148 — Наредба за подпомагане построяването и обзавеждането на кооперативнитѣ и общински млѣкопреработвателни заведения, хладилни помѣщения и инсталации.

Наредба за подпомагане построяването на плодохранилища и сушилни за плодове.

Измѣнение на чл. 32 отъ правилника за оксигеновитѣ и електрически инсталации за заварка, обнародванъ въ държавен вестникъ брой 114 отъ 23 май 1935 година. Лицата, заварени къмъ 25 май 1935 година като самостоятелни оксигенисти и електрозаварчици, до 31 декемврий 1940 година трѣбва да се явятъ на изпитъ за добиване майсторска правоспособностъ като заварчици (чл. 29), до който изпитъ ще бждатъ допустнати само ако сж завършили успѣшно специално подготвителни курсове за оксигеново и електрическо заваряване на метали, ако иматъ 21 годишна възраст и ако удостовѣрятъ, че сж работили при съответни инсталации най-малко 2 години.

Бр. 149 — Правилникъ за прилагане закона за реквизицията.

Наредба за подпомагане строежа на топила и съоръжения за отопяване и преработване на ленени и конопени стѣбла.

Бр. 150. Окржно № II-27-13661 на Министерството на търговията, промишлеността и труда. На 3 юлий т. г., г. Министерътъ на търговията, промишлеността и труда е одобрилъ решенията на индустриалния съветъ, взети на 13 юний 1939 г., относно разграничението и минималния размѣръ на заведенията за

производство на шоколадъ, както и разграничението на заведенията за производство на бакелитни издѣлия. Подробности въ Държавен вестникъ.

Бр. 151 — Наредба за допълнение § 1, буква „Б“, п. 1, отъ Наредбата за оцвѣтяването и смѣсането на петрола и газьола, употрѣбвани за гориво въ петролнитѣ коли. Прибавя се следната нова елинея: Презъ лѣтнитѣ месеци, отъ 1 май до 1 октомврий включително, допуска се точката на изкристализирането да бжде най-малко минусъ 5° С, като останалитѣ условия оставатъ неизмѣнни.

Протоколъ отъ 21 юний 1939 г., съ който таксата за съхраняване и охлаждане на свинската масъ се опредѣля на 0.70 лв. на кгр. бруто тегло, до края на бюджетната година, а следъ свършването на бюджетната година, за неизнесената масъ — по 0.05 лв. на кгр. бруто тегло месечно, за първитѣ четири месеца отъ новата година.

Бр. 152 — Постановление на Министерския съветъ № 1288 отъ 8 юлий 1939 г. На основание чл. 1 п. 2 отъ закона за тарифата на вноснитѣ стоки, вносното мито на калциевия карбидъ, облагаемъ по ст. 193, буква „г“, се опредѣля на 35 лв. златни за 100 кгр.

Бр. 156 — Постановление на Министерския съветъ № 1287 отъ 5 юлий т. г. Обявява се обща преситеностъ въ производството на вълнени шрайхгарни преди, съ срокъ две години, считано отъ датата, на която настоящето постановление ще бжде обнародвано. Отъ тази преситеностъ се изключватъ небетчийскитѣ предачници на вълнени преди, съ до 500 вретена.

Окржно № 136-А. Даватъ се пояснения въ връзка съ прилагането на чл. 5 ал. 4 отъ Наредбата законъ за засилване държавнитѣ приходи, по-специално, въ връзка съ опредѣляне задълженията на лицата търговци или фабриканти, които даватъ стона за преработване, и на фабрикантитѣ, натоварени съ работата на „ишлеме“. Подробности въ Държавен вестникъ.

Заповѣдъ № 3533 на Главната дирекция на строежитѣ. Разрешава се употрѣбата на висококачествената бетонна стомана „Клюкнеръ“, фабрикатъ на германския заводъ „Клюкнеръ — Верке акц. д-во“. Всѣки пѣръгъ отъ тази бетонна стомана носи по цѣлата си дължина въвалцовани белези на завода, състоящи се отъ изпъкнали една вертикална и две хоризонтални чертички. (I — —).